26/07/2020

Празник Иконе Пресвете Богородице Тројеручице прослављен у Ђурђевим Ступовима

Велики и дивни празник Иконе Пресвете Богородице Тројеручице молитвено је прослављен у катедралном манастиру Епархије будимљанско-никшићке, Ђурђевим Ступовима. Свету Архијерејску Литургију крај њене вјерне копије која се, налази у овој светој обитељи, служио је Његово Преосвештенство Епископ будимљснско-никшићки Г. Јоаникије са свештенством и монаштвом.

Архипастирском бесједом сабранима се обратио Преосвећени Епископ Јоаникије, рекавши да православни народи милост Пресвете Богородице величају преко Њене иконе Тројеручице. Велики је број икона Пресвете Богородице које су чудотворне, неколико њих су веома познате, а међу њима, по Владикиним ријечима, посебно, се истиче Икона Пресвете Богородице

Тројеручице хиландарске.

„Некад је била у Дамаску, светом граду зато што је то град многих светиња, град гдје се крстио Свети апостол Павле, град великих хришћанских знамења. Касније је пренесена у велику и славну монашку обитељ Светог Саве Освећеног и тамо је дочекала нашег Светог Саву који је добио, захваљујући доброчинству које је показао према том манастиру, али и по древним пророштвима. Добио је велике светиње на дар из тог манастира – Икону Богородице Тројеручице, Икону Богородице Млекопитатељнице, такође чудотворну икону и жезал Светог Саве Освећеног“, подсјетио је Његово Преосвештенство.

Те светиње, нагласио је он, укријепиле су наш дух још у давна времена Немањића.

„Икона Богородице Тројеручице била је заштитница дома Немањића. Та љепота над љепотама била је на дому славних Немањића и није чудо што су Немањићи подигли тако славне светиње. Љепоту коју су примали у своју душу од иконе Пресвете Богородице претварали су у дјело, у многобројне светиње, у Богородицу Љевишку, Високе Дечане, манастир Бањску и остале светиње којима су украсили наше отечество“, навео је Епископ Јоаникије, напомињући да ова Икона везује наш народ и са манастиром Хиландаром.

Владика је поучио да је благодат Пресвете Богородице и Њене иконе Тројеручице таква да се Њена благодат умножава и излива не само у Хиландару, тој нашој највећој светињи, него по цијелом свијету.

„Тешко је пребројати иконе које су урађене по обрасцу иконе Свете Тројеручице. Најстарију сам видио, колико ми је познато, у Бугарској, урађену у 17. вијеку, а рађене су многе друге копије и раније, у наше вријеме, посебно. Што се више умножавају искушења то више Господ излива своју милост на свој народ и види се да Господ није оставио свој народ, да Пресвета Богородица штити хришћане у свим временима“.

„Зато не треба да се бојимо, него само да будемо на правом, истинском путу, на путу Светог Саве, не само зато што је Свети Сава из нашег рода, чак понајмање зато, него зато што је Свети Сава наш духовни родитељ, наш апостол који нас је привео Христу. Уз многе тешкоће, многа искушења, многе падове и уз много издаја, нажалост, у нашој историји и уз много превјеравања, ипак, хвала Богу, ми чувамо вјеру коју смо примили од Светог Саве. То је вјера Свете браће Кирила и Методија, то је апостолска,

јеванђељска вјера. Зато је Свети Сава, који нас је обдарио икономама Тројеручицом, Млекопитатељницом, који нас је обдарио божанским учењем, и данас нама учитељ“, констатовао је Епископ.

Поручио је да не треба замјерати оним нашим људима који то не разумију, јер, појаснио је Владика Јоаникије, како некрштен свијет, који није научио ништа осим партијске науке, може да схвати Светог Саву, како може да схвати вјеру, нашу историју и шта нама значе Светиње.

„Ми славимо Бога и милост Пресвете Дјеве Богородице. Великом Божјом милошћу и даром нашег дародавца Милоша Пантовића, његова супруге Досте, имамо овдје икону Пресвете Богородице Тројеручице, њену вјеру копију која нас окупља редовно и на молебанима, које служимо сваког петка навече, а посебно на њен празник“.

„Ове године, због здравствених мјера, овај празник славимо скромно. Ми све наше празнике славимо скромно и није то лоше, да се подсјетимо како су се хришћани, у давним временима када су били гоњени, сабирали на велике празнике, на више мјеста у мање групе, а тако и наши преци у вријеме турског ропства. Епидемија нас враћа да разумијемо шта је тјескоба, шта је мука, шта је изолација, али, та изолација, ако се молимо Богу и ако се трудимо да радимо и не заборавимо једни друге, може нам и помоћи, и даће Бог, када све ово прође, да се у већој љубави и радости састајемо саборно, као што смо научили, на свенародним службама и свечаностима“, бесједио је Епископ будимљанско-никшићки Јоаникије.

— eparhija.me